

ни свидѣніе, до колкото помня, той трѣбва да ми е казалъ отклончиво, че ще дойде.

Прѣдсѣд.: Отъ прочитанието на дневника се вижда, че вий, на послѣднѣкъ, когато сте искали да тръгните отъ Одесса, имахте вече установено понятие за участнитето на Василиева въ заговора, т. е. че Василиевъ е вѣренъ. Какви причини ви заставиха да се съмнявате въ отказването му отъ заговора?

Подсѣдл. Миларовъ: При повторното съставяне на заговора, пакъ ми се установи пълна вѣра у Василиева; инакъ нѣмаше да карамъ работата до край. Но това можъ да потвърди, че при заминаването ми за Цариградъ, пакъ се бѣше разколебало довѣрието ми за искренността на Василиева. Но понеже тогава твърдѣ не се уповавахъ на него, даже и на Попова, а се рѣшавахъ всичко азъ да извѣрша, за това не мислѣхъ твърдѣ за тѣхъ.

Прѣдсѣд.: Пакъ не отговорихте прямо на вѣпроса. Кои сѫ причинитѣ, които сѫ ви накарали да промѣнитѣ мнѣнietо си за Василиева?

С. Миларовъ: Причинитѣ трѣбва да сѫ тѣзи, че при послѣдното ни свидѣніе, между 28 Фев. и 4 Мартъ, той говорѣше отклончиво и направи ми такова впечатление, щото дѣйствително да не се надѣвамъ на него.

Прѣдсѣд.: Не можете ли да си припомните нѣкои думи, които сѫ ви направили това впечатление?

С. Миларовъ: Точно думитѣ му не можъ да си ги спомня, но той казваше, че ужъ не знае кога ще земе паспортъ, кога ще вземе отпускъ, кога ще дойде, подиръ 10 дена или 1 мѣсяцъ и пр. Въобщѣ отклончиво отговаряше, за това тѣмно ми остана за него.

Зашит. К. Ранковъ: Въ дневника се казваше, че се уговорвало Поповъ да замине заедно съ Василиева. Да се пити г. Поповъ, при какви причини тѣ не сѫ заминали заедно?

К. Поповъ: Не знамъ какъ сѫ причинитѣ, които заставиха Василиева да не дойде въ Цариградъ. Той каза че ще дойде слѣдъ 5 дена. Азъ заминахъ и той осгана въ Одесса. Искалъ ли е той да ме слѣдѣа или не, не знамъ, защото такова нѣщо не сме говорили.

С. Миларовъ: Искамъ да ми се позволи да имамъ моливъ и книга. Днесъ толкозъ се прочете и не можѣхъ да си направя забѣлѣжки за много работи и да се улѣсня съ дѣлото.